

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπεύεται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 18 Μαΐου 1989 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας. Με τη Σύμβαση αυτήν επιδιώκεται η αποφυγή της διπλής φορολογίας τόσο του εισοδήματος το οποίο πραγματοποιείται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και αποκτάται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους όσο και της περιουσίας (κεφαλαίου) που βρίσκεται, στο πρώτο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους, καθώς και η αποτροπή της φοροδιαφυγής.

I. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Το φαινόμενο της διπλής φορολογίας του εισοδήματος σε διεθνές επίπεδο παρουσιάζεται από τη στιγμή που δύο Κράτη επιβάλλουν ταυτόχρονα φόρο στον ίδιο φορολογούμενο για το ίδιο εισόδημα της ίδιας χρονικής περιόδου. Αυτό συμβαίνει γιατί κάθε Κράτος φορολογεί τόσο τους κατοίκους του για όλα τα εισοδήματά τους, ανεξάρτητα από τον τόπο που αυτά προκύπτουν (κριτήριο κατοικίας), όσο και τους μη κατοίκους του, για τα εισοδήματα που αυτοί αποκτούν από πηγές μέσα στο εν λόγω Κράτος (κριτήριο πηγής).

Έτσι, όταν ένα πρόσωπο είναι κάτοικος ενός Κράτους και αποκτά εισόδημα από πηγές άλλου Κράτους, το πρόσωπο αυτό θα φορολογηθεί για το ίδιο εισόδημα τόσο στο Κράτος της κατοικίας του, όσο και στο Κράτος που προκύπτει το εισόδημα.

Όπως είναι φυσικό, η διπλή φορολογία του εισοδήματος έχει δυσμενή επίδραση στην ανάπτυξη των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των Κρατών, γιατί αποτελεί σημαντικό εμπόδιο στην ανταλλαγή αγαθών, υπηρεσιών, καθώς και στη διακίνηση κεφαλαίων και προσώπων. Η άρση του εν λόγω εμποδίου πετυχαίνεται βέβαια και μονομερώς βάσει των διατάξεων της εθνικής φορολογικής νομοθεσίας κάθε Κράτους, αλλά κατά κύριο λόγο βάσει διμερών συμβάσεων μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 220 της συνθήκης της Ρώμης, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας υποχρεούνται να διεξάγουν διαπραγματεύσεις με σκοπό τη σύναψη συμβάσεων για να εξασφαλίσουν προς όφελος των υπηκόων τους την κατάργηση της διπλής φορολογίας μέσα στην Κοινότητα.

Περαιτέρω, με τις διατάξεις περί ανταλλαγής πληροφοριών και αμοιβαίας διοικητικής βοήθειας, που περιέχονται στις διμερείς συμβάσεις σκοπεύεται η αντιμετώπιση του προβλήματος της φοροδιαφυγής, που χωρίς την υποχρεωτική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των φορολογικών αρχών των Συμβαλλόμενων Χωρών δε θα ήταν δυνατό να αντιμετωπισθεί.

Επίσης στις διμερείς συμβάσεις περιέχονται και ορισμένες άλλες διατάξεις που διευκολύνουν ακόμα περισσότερο την ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών καθώς και την κίνηση κεφαλαίων και προσώπων μεταξύ των Κρατών. Ειδικότερα:

1) Καθορίζεται επακριβώς η έννοια των όρων που χρησιμοποιούνται στη Σύμβαση, για να μη γίνεται σύγχυση με εκείνους της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών. Με τον τρόπο αυτόν αποφεύγονται τυχόν αμφιβολίες και παρερμηνείες των εν λόγω όρων και διευκοίνονται οι ενδιαφερόμενοι στην κατανόηση του ακριβούς νοήματος των διατάξεων της Σύμβασης.

2) Καθιερώνεται η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, των υπηκόων του ενός των Συμβαλλόμενων Κρατών έναντι των υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου

Κράτους.

3) Εξασφαλίζεται ένα σταθερό φορολογικό καθεστώς, γιατί η Σύμβαση είναι ανεξάρτητη από τις μεταβολές των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλόμενων Κρατών και δεν μπορεί να τροποποιηθεί μονομερώς, εκτός αν καταγγελθεί από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, οπότε παύει να ισχύει. Η σταθερότητα αυτή αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα για τους κατοίκους του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οι οποίοι επιθυμούν να πραγματοποιήσουν επενδύσεις στο άλλο Κράτος.

Τα Κράτη-μέλη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α.) έχουν αναλάβει, κατά τη μεταξύ τους σύναψη διμερών συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, ηθική υποχρέωση να ακολουθούν το Σχέδιο Σύμβασης που έχει συντάξει η Φορολογική Επιτροπή του Διεθνούς αυτού Οργανισμού καθώς και τις επιφυλάξεις που έχουν διατυπώσει τα ίδια σε ορισμένα άρθρα του Σχεδίου Σύμβασης.

Η Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, μεταξύ Ελλάδας και Δανίας, που υποβάλλεται για κύρωση βασίστηκε στο ανωτέρω Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α..

Κατά τις διαπραγματεύσεις της Σύμβασης αυτής λήφθηκαν υπόψη οι ελληνικές επιφυλάξεις, καθώς και οι παραχωρήσεις που μάς έχουν γίνει στο Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., τα φορολογικά συστήματα των δύο χωρών, η οικονομική ανάπτυξη αυτών, οι επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς τους από την εφαρμογή της Σύμβασης και γενικά το αμοιβαίο συμφέρον των δύο Συμβαλλόμενων Χωρών.

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Με τα κυριότερα άρθρα της εν λόγω Σύμβασης που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται ειδικότερα τα εξής:

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται η έννοια και το περιεχόμενο του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» και αναφέρονται ενδεικτικά οι δραστηριότητες που συνιστούν μόνιμη εγκατάσταση για τις επιχειρήσεις των Συμβαλλόμενων Κρατών, όταν αυτές επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους στο άλλο Κράτος. Επίσης κατ'αρνητικό τρόπο και περιοριστικά απαριθμούνται και οι δραστηριότητες των αλλοδαπών επιχειρήσεων που δεν συνιστούν οπωσδήποτε μόνιμη εγκατάσταση.

Η σημασία του όρου «μόνιμη εγκατάσταση» στις διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος είναι μεγάλη γιατί βάσει αυτού κρίνεται πότε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει τις επιχειρήσεις του άλλου Κράτους, σε περίπτωση που αυτές επεκτείνουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα στο πρώτο Κράτος.

Ειδικά για τις τεχνικές επιχειρήσεις, το Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α., που απετέλεσε τη βάση της Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Δανίας, προβλέπει ότι για να αποκτήσει μόνιμη εγκατάσταση μία τεχνική επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Κράτος, πρέπει το έργο που θα κατασκευάσει να έχει διάρκεια περισσότερο από 12 μήνες. Η Ελλάδα έχει διατυπώσει στο σημείο αυτό επιφύλαξη, βάσει της οποίας δεν δέχεται τη δωδεκάμηνη διάρκεια του έργου σαν προϋπόθεση για να αποκτήσει μια επιχείρηση του ενός Κράτους μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος και έχει προτείνει διάρκεια 6 μηνών.

Κατά τις διαπραγματεύσεις της Ελλάδας με τη Δανία σχετικά με το ζήτημα αυτό λήφθηκε υπόψη η ανωτέρω επιφύλαξή μας, καθώς και η οικονομική κατάσταση των δύο χωρών και τελικά συμφωνήθηκε το κριτήριο των 9 μηνών.

Αυτό σημαίνει ότι μια τεχνική επιχείρηση του ενός Κράτους αποκτά μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος, εφ'όσον το έργο που εκτελεί διάρκεια περισσότερο από 9 μήνες. Η ρύθμιση αυτή είναι συμφέρουσα για την Ελλάδα γιατί είναι περισσότερες οι πιθανότητες για τις δανέζικες τεχνικές επιχειρήσεις να αναλάβουν την εκτέλεση τεχνικών έργων στην Ελλάδα, παρά για τις ελληνι-

κές να αναλάβουν την εκτέλεση τεχνικών έργων στη Δανία.

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού το εισόδημα που προέρχεται από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργικές ή δασικές δραστηριότητες) φορολογείται και στις δύο χώρες (και στη χώρα πηγής, εκεί δηλαδή που βρίσκεται η ακίνητη περιουσία και στη χώρα κατοικίας του δικαιούχου), σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία της καθενιάς.

Στην περίπτωση αυτήν, η διπλή φορολογία που επιβάλλεται ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 25 της Σύμβασης, βάσει των οποίων η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου, η οποία έχει και το πρωταρχικό (όχι αποκλειστικό) δικαίωμα φορολογίας, πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε για το (ίδιο εισόδημα στη χώρα της πηγής.

Άρθρο 7

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η γενική αρχή κατά την οποία κάθε Κράτος φορολογεί τα εμπορικά και βιομηχανικά κέρδη των επιχειρήσεων που βρίσκονται στο έδαφος του. Παράλληλα όμως εισαγεται και η εξαιρεση από την ως άνω Αρχή, σύμφωνα με την οποία, όταν μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους επεκτείνει την επιχειρηματική της δραστηριότητα στο άλλο Κράτος μέσω «μόνιμης εγκατάστασης», τότε το δεύτερο αυτό Κράτος αποκτά το δικαίωμα να φορολογήσει την επιχείρηση αυτή για τα κέρδη που πραγματοποιεί στο έδαφος του μέσω της μόνιμης εγκατάστασης.

Ως κέρδη της μόνιμης εγκατάστασης θεωρούνται τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε η εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση αν αυτή ήταν μια εντελώς ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση από εκείνη του πρώτου Κράτους και είχε τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες.

Περαιτέρω με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται ότι κατά τον καθορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης επιπίπτει μεταξύ των άλλων εξόδων και ένα μέρος των γενικών και διοικητικών εξόδων που πραγματοποιούνται στο εξωτερικό, στην έδρα της επιχείρησης.

Άρθρο 8

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο φορολογούνται τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων και αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές, καθώς και τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποκτά το δικαίωμα φορολογίας των εν λόγω κερδών, ανεξάρτητα αν προκύπτουν ή όχι στην επικράτειά τους.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές, καθιερώνεται το κριτήριο του νηολογίου του πλοίου (σημαία του πλοίου) και όχι το κριτήριο της έδρας της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται το πλοίο, όπως προβλέπει το Σχέδιο του Ο.Ο.Σ.Α. Έτσι τα εν λόγω κέρδη φορολογούνται μόνο σ' εκείνο το Συμβαλλόμενο Κράτος, σε λιμάνι του οποίου έχει νηολογηθεί, το υπό εκμετάλλευση πλοίο, ενώ το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος υποχρεούται να το απαλλάξει από τη φορολογία.

Το κριτήριο του νηολογίου εξασφαλίζει πλήρως τα ελληνικά ναυτιλιακά συμφέροντα και γι' αυτό η χώρα μας επιδιώκει κατά τη σύναψη διμερών συμβάσεων αποφυγής της διπλής φορολογίας του εισοδήματος να γίνεται, αποκλειστικά από τις άλλες χώρες.

Όσον αφορά τη φορολογία των κερδών από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές, καθιερώνεται το κριτήριο της έδρας της πραγματικής διεύθυνσης (διοίκησης) της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη. Σύμφωνα με το κριτήριο αυτό, καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη έχει το αποκλειστικό δικαίωμα να φορολογεί τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις

για τα κέρδη που πραγματοποιούν από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές ανεξάρτητα από τον τόπο που προκύπτουν, αρκεί η έδρα της πραγματικής διεύθυνσης των εργασιών τους να βρίσκεται στην επικράτεια του. Στην περίπτωση αυτήν, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος υποχρεούται να απαλλάξει από τη φορολογία τις ανωτέρω επιχειρήσεις για τα κέρδη που πραγματοποιούν στο έδαφος του.

Τέλος πρέπει να σημειωθεί ότι με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου καλύπτονται πλήρως οι σχετικές διατάξεις της Συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος-Δανίας, που είχε υπογραφεί στις 4 Μαρτίου 1961 και κυρωθεί με το ν.δ. 4390/1964, ως προς τα ναυτιλιακά και αεροπορικά κέρδη.

Άρθρο 10

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της φορολογίας των μερισμάτων, που καταβάλλονται από ανώνυμη εταιρία του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Το πρωταρχικό δικαίωμα της φορολογίας των μερισμάτων παραχωρείται στο Κράτος κατοικίας του δικαιούχου των μερισμάτων, ενώ παράλληλα αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής, δηλαδή στο Κράτος που βρίσκεται η ανώνυμη εταιρία που διανέμει τα μερίσματα, το δικαίωμα να φορολογεί τα εν λόγω μερίσματα, αλλά ο φόρος που θα επιβάλλει δεν μπορεί να υπερβαίνει ορισμένα ποσοστά πάνω στο ακαθάριστο ποσό των μερισμάτων. Τα ποσοστά αυτά βάσει του Σχεδίου Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. είναι:

α) 5% αν ο δικαιούχος είναι Α.Ε., η οποία συμμετέχει στο κεφάλαιο της εταιρίας που καταβάλλει τα μερίσματα τουλάχιστον κατά 25%, και

β) 15% σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η φορολογία των μερισμάτων στο Κράτος της πηγής είναι ανεξάρτητη και δεν επηρεάζει τη φορολογία που επιβάλλεται στο επίπεδο της εταιρίας για τα κέρδη από τα οποία διανεμούνται τα μερίσματα αυτά.

Επειδή η Ελλάδα δεν επιβάλλει φόρο στα συνολικά κέρδη της εταιρίας, αλλά φορολογεί στο επίπεδο της εταιρίας μόνο τα διανεμήματα, ενώ τα διανεμόμενα κέρδη (μερίσματα) φορολογούνται μόνο μια φορά στα χέρια των μετόχων, της αναγνωρίστηκε το δικαίωμα να ζητά κατά την κατάρτιση συμβάσεων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, την εφαρμογή μεγαλύτερων συντελεστών φόρου για τα μερίσματα από εκείνους που προβλέπει το Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α..

Κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη της Σύμβασης μεταξύ Ελλάδας-Δανίας έγινε χρήση από ελληνικής πλευράς του δικαιώματος αυτού και, αφού λήφθηκε υπόψη ο τρόπος φορολογίας των Ανώνυμων εταιριών στις δύο χώρες, οι επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς των δύο χωρών και γενικά το επίπεδο της οικονομικής ανάπτυξης αυτών συμφωνήθηκε το πρωταρχικό (όχι αποκλειστικό) δικαίωμα της φορολογίας των μερισμάτων να ανήκει στο Κράτος της κατοικίας του μετόχου. Αναγνωρίστηκε όμως και στο Κράτος της πηγής το δικαίωμα φορολογίας αυτών, ως εξής:

α) Στην περίπτωση κατά την οποία μια ελληνική (ανώνυμη) εταιρία διανέμει μερίσματα σε μετοχο-κάτοικο Δανίας θα παρακρατείται φόρος μερισμάτων ίσος με το 18% του ακαθάριστου ποσού αυτών.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο συντελεστής φόρου 38%, ο οποίος σύμφωνα με την παραπάνω ρύθμιση θα παρακρατείται στην Ελλάδα για τα μερίσματα που εισπράττει κάτοικος Δανίας από ελληνική εταιρία, είναι ανώτερος από τον αντίστοιχο συντελεστή που έχει ήδη συμφωνηθεί με τις συμβάσεις που έχει υπογράψει η χώρα μας με Κράτη της Ε.Ο.Κ. όπως η Ιταλία, η Δυτ. Γερμανία, το Βέλγιο, η Ολλανδία

Άρθρο 11

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της φορολογίας των τόκων που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, το πρωταρχικό δικαίωμα για τη φορολογία των τόκων παραχωρείται στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου των τόκων, αλλά αναγνωρίζεται και στο Κράτος της πηγής δικαίωμα φορολογίας τους μέχρι ποσού φόρου, που δεν θα υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού αυτών.

Άρθρο 12

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζεται το θέμα της φορολογίας των δικαιωμάτων, δηλαδή του εισοδήματος που προκύπτει από τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής, φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, συμπεριλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών, καθώς και των ταινιών ή μανηποταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής κ.λπ..

Σύμφωνα με το Σχέδιο Σύμβασης του Ο.Ο.Σ.Α. το αποκλειστικό δικαίωμα της φορολογίας των δικαιωμάτων παραχωρείται στο Κράτος της κατοικίας του δικαιούχου. Η Ελλάδα έχει τηρήσει επιφύλαξη στο θέμα αυτό, βάσει της οποίας διατηρεί το δικαίωμα να φορολογεί και αυτή με συντελεστή μέχρι 10% τα δικαιώματα που προκύπτουν στο έδαφος της και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Κατά τις διαπραγματεύσεις της Ελλάδας με τη Δανία σχετικά με τη φορολογία των δικαιωμάτων, λήφθηκε υπόψη η ανωτέρω επιφύλαξη μας, καθώς και η οικονομική κατάσταση των δύο χωρών και συμφωνήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας των δικαιωμάτων να ανήκει στο Κράτος κατοικίας του δικαιούχου. Παράλληλα όμως έγινε πρόβλεψη ώστε και το Κράτος όπου προκύπτουν τα δικαιώματα να μπορεί να τα φορολογεί με συντελεστή, ο οποίος δε θα υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

Άρθρα 13 και 22

Με τις διατάξεις των άρθρων αυτών δίνεται και στα δύο Κράτη (Κράτος κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος και Κράτος όπου βρίσκεται η περιουσία) το δικαίωμα φορολογίας της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση της περιουσίας, η οποία βρίσκεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και ανήκει σε κάτοικο του άλλου Κράτους.

Η ίδια αρχή ακολουθείται και κατά τη φορολογία τόσο της κινητής περιουσίας, που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, που διατηρεί μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, όσο και της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση αυτής της κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση, την οποία διατηρεί κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Όσον αφορά τη φορολογία κεφαλαίου, που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές και τη φορολογία της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση των ως άνω πλοίων και αεροσκαφών ακολουθούνται τα ίδια κριτήρια που ακολουθούνται και για τη φορολογία του εισοδήματος που προέρχεται από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 της Σύμβασης αυτής.

Τέλος, για όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου καθώς και για ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση οποιασδήποτε άλλης περιουσίας, αποκλειστικό δικαίωμα φορολογίας έχει η χώρα κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος.

Άρθρα 14-21

Με τις διατάξεις των άρθρων αυτών ρυθμίζεται η φορολογική μεταχείριση των εισοδημάτων από μισθωτές υπηρεσίες, ελευθέρια επαγγέλματα, καλλιτεχνικές παραστάσεις και αθλητικές εκδηλώσεις, συντάξεις, πληρωμές Κοινωνικών Ασφαλίσεων, παροχές (ANNUITIES) και διατροφές και κυβερνητικές υπηρεσίες καθώς και των μη κατονομαζόμενων στη Σύμβαση εισοδημάτων.

Με τις ρυθμίσεις αυτές θίγονται ανεπαίσθητα τα φορολογικά μας δικαιώματα και κατά συνέπεια παρόλκι η λεπτομερής ανάλυσή τους, αφού μάλιστα και η διατύπωση των άρθρων αυτών δεν παρουσιάζει ερμηνευτικά προβλήματα.

Άρθρο 23

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού λύεται το πρόβλημα της διπλής φορολογίας του εισοδήματος, το οποίο παρουσιάζεται κάθε φορά, που σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης, δικαίωμα να φορολογήσουν ένα εισόδημα έχουν τόσο η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου του εισοδήματος όσο και η χώρα της πηγής.

Έτσι η χώρα της κατοικίας του δικαιούχου, η οποία έχει το πρωταρχικό δικαίωμα φορολογίας του όχι μόνο για το συγκεκριμένο εισόδημα, αλλά και για όλα τα εισοδήματά τους, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία προκύπτουν πιστώνει το φόρο που καταβλήθηκε στη χώρα της πηγής. Μ' αυτόν τον τρόπο φορολογείται μόνο μία φορά και αποφεύγεται η διπλή φορολογία.

Άρθρο 24

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθιερώνεται η αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, των υπηκόων του ενός των Συμβαλλόμενων Κρατών, έναντι των υπηκόων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

Άρθρο 25

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού παρέχεται η ευχέρεια στις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών να επικοινωνούν μεταξύ τους και να ανταλλάσσουν απόψεις, για την επίλυση από κοινού των προβλημάτων που δημιουργούνται κατά την εφαρμογή και την ερμηνεία των διατάξεων της Σύμβασης. Προβλέπεται επίσης ότι, εφ' όσον κρίνεται σκόπιμο, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να ανταλλάσσουν και προφορικά τις απόψεις τους στα πλαίσια μικτής επιτροπής, που θα αποτελείται από αντιπροσώπους των εν λόγω αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 26

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού επιδιώκεται η συνεργασία των φορολογικών αρχών των δύο Κρατών με την αμοιβαία παροχή πληροφοριών, για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Ειδικότερα, τα δύο Κράτη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ανταλλάσσουν μέσω των αρμόδιων φορολογικών αρχών πληροφορίες, οι οποίες αφορούν τις φορολογικές υποχρεώσεις των κατοίκων τους που διατηρούν οικονομικούς δεσμούς και στα δύο Κράτη. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αφορούν τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση και να κρίνονται αναγκαίες, είτε για την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης, είτε για την εφαρμογή της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, οι πληροφορίες αυτές χρησιμοποιούνται από τα δύο Κράτη, αποκλειστικά και μόνο για φορολογικούς σκοπούς και θεωρούνται απόρρητες, δηλαδή δεν ανακοινώνονται παρά μόνο σε πρόσωπα που ασχολούνται με τη βεβαίωση, είσπραξη και επιβολή των φόρων εισοδήματος που καλύπτονται από τη Σύμβαση.

Στην κύρωση της ανωτέρω Σύμβασης αποβλέπει αυτό το σχέ-

διο νόμου, το οποίο σας υποβάλλουμε προς ψήφισή.

Αθήνα, 22 Οκτωβρίου 1990

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΖΑΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΝΙΚ.ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

ΑΡΙΣΤ. Α. ΠΑΥΛΙΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 26, παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 18 Μαΐου 1989 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Δανίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους του εισοδήματος και κεφαλαίου, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

CONVENTION

**BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC
AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF DENMARK
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME AND ON CAPITAL**

CONVENTION

between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Kingdom of Denmark for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital.

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Kingdom of Denmark desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital have agreed as follows:

Article 1 Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) In the case of Denmark:

(i) the income tax to the state (indkomstskatten til staten);

(ii) the municipal income tax (den kommunale indkomstskat);

(iii) the income tax to the county municipalities (den amtskommunale indkomstskat);

(iv) the seamen's tax (sømandsskatten);

(v) the special income tax (den særlige indkomstskat);

(vi) the church tax (kirkeskatten);

(vii) the tax on dividends (udbytteskatten);

(viii) the hydrocarbon tax (kulbrinteskatten);

(ix) the capital tax to the state (formueskatten til staten);

(hereinafter referred to as "Danish tax").

b) In the case of Greece:

(i) the income and capital tax on natural persons;

(ii) the income and capital tax on legal persons;

(iii) the contribution for the Agricultural Insurance Organisation calculated on income tax; and

(iv) the contribution for the Water Supply and Drainage Agencies calculated on the gross income from buildings;

(hereinafter referred to as "Greek tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. At the end of each year, the competent authorities of the Contracting States shall notify each other of substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3 General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Denmark or Greece as the context requires;

b) the term "Denmark" means the Kingdom of Denmark including any area outside the territorial sea of Denmark which in accordance with international law has been or may hereafter be designated under Danish laws as an area within which Denmark may exercise sovereign rights with respect to the exploration and exploitation of the natural resources of the sea-bed or its sub-soil; the term does not comprise the Faroe Islands and Greenland;

c) the term "Greece" means the territories of the Hellenic Republic and the part of the sea-bed and its sub-soil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights in accordance with international law;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "international traffic" means any transport by a ship